

[Mærk.]

der tale om en lang række ændringer, som alle tager sigte på at føre sygeforsikringen à jour. Man kan roligt og uden at overdrive sige, at når dette lovforslag er vedtaget, vil den danske sygeforsikring atter blive placeret blandt verdens bedste og som sådan igen kunne stå som forbillede for mange andre lande.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale lovforslaget med de foretagne ændringer til vedtagelse. Det samme gælder forslag til lov om svangerskabschygiejne.

Peter Larsen: Vi står nu over for den endelige afgørelse af sygekasselovgivningens skæbne. Jeg skal ikke ved denne tredje behandling gå så meget i detaljer, som det ærede medlem hr. Mørk gjorde, men kort og godt sige, at vi ved anden behandling gav udtryk for vor opfattelse på disse specielle områder, og at vi med hensyn til de ydelser, der kan tilflyde A-medlemmerne efter denne lovgivning, stort set er enige i de betragtninger, det ærede medlem gjorde gældende. Derudover er der jo en række rent økonomiske og rent principielle spørgsmål, hvorom der hersker uenighed. Jeg skal nøjes med at trække nogle hovedlinjer op for at markere vore bevæggrunde til ikke at kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Jeg synes, billedet tegner sig helt klart således: regeringen vil føre denne betydningsfulde og meget omfattende lov igennem uden at tage tilbørligt hensyn til de mange og ikke uvæsentlige parthavere, der er i denne sag. Jeg tænker her på lægernes protester, på de synspunkter, som de ikke mindst under det sidste udvalgs-møde ridsede op for os. Jeg tænker på fortsættelsesygekassernes protester; jeg tænker i denne forbindelse på, at vi stadig savner en argumentation for nedlæggelsen af eller for vanskeliggørelsen af fortsættelsesygekassernes fremtidige virke. Her angriber man jo både deres stilling og deres formue uden at have påvist, hvilke hensyn der har bevirket, at man tager dette skridt over for dem. Jeg tænker også på den afvisende holdning, man har vist oppositionen, som jo dog repræsenterer en ikke uvæsentlig del af befolkningen, og de interesser, som denne del af befolkningen

måtte have i en lov om sygeforsikring. Men alt dette gør altså intet indtryk på regeringens holdning. Vi fik jo svaret i det sidste udvalgs-møde: nu er løbet kørt, nu bliver der ikke forhandlet om mere. Derfor har vi ikke haft nogen mulighed for at få indrømmelser, vi har ikke haft mulighed for gennem yderligere forhandling at få skabt klarhed over, om der var en mulighed for at komme videre ad forhandlingens vej. Den bemærkning, man her har formet: at løbet er kørt, fortæller os, at regeringen er mere interesseret i at gennemføre loven alene end i at gøre et forsøg på at samle tilslutning fra de parthavere i sagen, som jeg nys har omtalt, og fra oppositionen.

Vi beklager fra venstres side dette hastværk. Vi beklager det ikke mindst på baggrund af, at vi ved gentagne lejligheder både her i salen og under udvalgsarbejdet — også under det sidste udvalgs-møde — har udtalt vor vilje til gennem forhandling at nå frem til et andet resultat. Og kan det hjælpe noget, vil jeg gerne ved denne afsluttende debat sige, at vi stadig er villige til at drøfte visse økonomiske og principielle spørgsmål i forbindelse med det foreliggende lovforslag. Men regeringen har jo afvist dette, og jeg synes ikke, det er særligt opløftende, når der ikke alene er udtalt forhandlingsvilje fra oppositionens side, men når også de parthavere, de befolkningsgrupper og visse andre grupper, der har væsentlig interesse i denne lovgivning, har peget på en vis forhandlingsvilje med henblik på at nå frem til et resultat, som kan tiltrædes af en større del af befolkningen end det foreliggende. Jeg må altså fastholde det hovedsynspunkt, at regeringen her lader ivrigheden gå frem for sagligheden. Det er så meget mere beklageligt, som vi ellers efter anden behandling troede, der tegnede sig visse muligheder for at mødes på enkelte punkter vedrørende den foreliggende lovgivning.

Jeg tænker her på de synspunkter, som visse radikale talere gav udtryk for, og jeg tænker på, at visse af det radikale partis repræsentanter stemte for en del af oppositionens ændringsforslag. Jeg troede og håbede på, at denne holdning var udtryk for kræfter, der var stærke nok til at udvirke, at vi også kunne arbejde os